

РЕШЕНИЕ

№ 1047

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **10174** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на Н. Ж. Г. от [населено място], общ. Т., обл. С. срещу уведомително писмо изх. № 02 – 200 - 6500/4967 от 23.08.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „З.“, в частта, с която на жалбоподателя е отказано финансово подпомагане по схемата за поддържане на производството на краве мляко в необлагодетелстваните райони, обвързана с производството (НДКМ2) на основание чл. 65 от регламент 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г. и Наредба № 2 от 21.02.2011г.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо в оспорената му част е незаконосъобразно, поради това, че неправилно е приложена разпоредбата на чл. 65 от регламент № 1122 от 2009г. Твърди в частност, че неправилно е приложена разпоредбата на чл. 65 § 1 от регламента, тъй като в посочената разпоредба е предвидено намаляване на субсидията при открито не повече от три животни с нередовности. Твърди, че в конкретния случай са открити само две животни с нередовности, поради и което е следвало субсидията съобразно чл. 65 § 1 да бъде намалена, да бъде изплатена не на 100%, а в размер на 86,67%, каквото е процентното съотношение, прието в таблицата, а не да бъде отказвана напълно. Исква оспореното уведомително писмо в оспорената му част да бъде отменено. Претендира разноски. Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „З.“ изразява становище, че

жалбата е неоснователна, а оспореното писмо в оспорената му част законосъобразно, издадено при правилното приложение на материално правните разпоредби. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Жалбоподателят е уведомен за оспореното уведомително писмо, както сам е посочил в жалбата, на 29.08.2012г., жалбата е подадена на 12.09.2012г. по пощата, видно от пощенско клеймо на представен по делото пощенски плик, т.е. жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта - и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива безизтълтостта на индивидуален административен акт. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за единно плащане на площ УИН 20/290311/62344 с дата 14.03.2011г., с което е поискала подпомагане по СЕПП, по схемата за национални доплащания на хектар земеделска земя (НДП), по схемата за национални доплащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински райони (НР1), по схемата за национални доплащания за природни ограничения на земеделски стопани, различни от планинските (НР2), по схемата за национални доплащания за говеда и/или биволи, необвързана с производство (НДЖ1) и по схемата за поддържане на производството на краве мляко в необлагодетелстваните райони, обвързана с производство (НДКМ2).

Със заповед № 183782 от 15.07.2011г. е разпоредено на жалбоподателя да бъде направена проверка на място. Проверката е извършена между 18.07.2011г. и 20.07.2011г. При тази проверка са установени две животни, които според проверяващите не отговарят на условията. За проверката е съставен контролен лист връчен на жалбоподателя, като проверката е касаела и спорвата мярка НДКМ2.

Въз основа на подаденото заявление е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 200 - 6500/4967 от 23.08.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „З.“.

По делото не е назначена СТЕ, тъй като спорният между страните въпрос е изцяло правен, за който съдът разполага със специални знания, а именно спорният въпрос е по тълкуването и прилагането на чл. 65 от регламент № 1122/2009г.

Разгледана по същество жалбата е основателна по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт в оспорената му част е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден без да е спазване на установената от закона форма, тъй като не е мотивиран, при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и съответно при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Най – напред видно от представеното уведомително писмо в оспорената му част относно отказа да се предостави помощ по схемата за поддържане на производството на краве мляко в необлагодетелстваните райони, обвързана с производство (НДКМ2),

съдът намира, че оспореното уведомително писмо е немотивирано до степен, в която съдът е въведен в невъзможност да прецени правните и фактическите основания за издаването му. Видно от представеното уведомително писмо в него липсват каквито и да било фактически основания за издаването му, нещо което е задължително с оглед спазването на формата за издаване на административен акт. Нещо повече такива фактически основания за издаването на уведомителното писмо липсват и в представената административна преписка. След това като правни основания за издаването на оспореното уведомително писмо са посочени множество основания по Наредба № 2 от 21.02.2011г., които обаче се отнасят до условията за отпускане на помощ. Единственото релевантно основание за отказ за финансиране е посочено по чл. 65 от регламент № 1122/2009г., което обаче не е подкрепено с наличието на фактически основания за приложението му, тъй като в оспореното писмо не са посочени такива. Наличието на фактически основания, коректно изложени в оспорения административен акт, е условие, за да може съдът да прецени относимостта на фактическите основания, към правните норми към които са отнесени, което пък е условие за възможността на съда да прецени законосъобразността на оспорения акт. Това е така, тъй като съдът при преценка на законосъобразността преценява наличието на изложените в акта фактически обстоятелства и дали съответно те са основание за постановяване на отказа, при липсата на такива съдът е поставен в позицията да гадае какви са били основанията и мотивите на органа за да постанови оспорения отказ. Това само по себе си е достатъчно основания за отмяна на оспореното писмо.

Въпреки изложеното настоящият състав намира, че следва да реши спора и по същество, а не само на процесуално основание да отмени оспореното писмо, като в тази връзка следва да се произнесе по наведеното възражение за незаконосъобразност на писмото от жалбоподателя в жалбата, а именно неправилното приложение на чл. 65 от регламент № 1122/2009г. Най – напред следва да се отбележи, че чл. 65 от регламент № 1122/2009г. разписва няколко азлични хипотези, при които се следва намаляване на помощта по съответната схема за която е кандидатствано. Видно от оспореното писмо като правно основание за издаването му е посочено само и единствено чл. 65 от регламента без обаче да е уточнено към коя хипотеза по различните параграфи на този член се отнася установеното по отношение на жалбоподателя. На следващо място съгласно разпоредбата на чл. 65 § 1 от регламент № 1122/2009г. „Когато по отношение на заявление за помощ съгласно схеми за помощи за животни от рода на едрия рогат добитък бъде установена разлика между броя на декларираните животни и броя, определен в съответствие с член 63, параграф 3, общата сума на помощта, на която земеделският производител има право съгласно тези схеми за въпросния премиен период, се намалява с процента, който се определя съгласно параграф 3 от настоящия член, ако бъдат открити не повече от три животни с нередности”. Видно от представеното уведомително писмо в таблицата от него, както и от проверката на място, а и това не е спорен факт между страните, са установени две животни, при които има нередности, т.е. по – малко от предвиденото по § 1 на чл. 65 от регламента. В този случай видно от разпоредбата на чл. 65 § 1 от регламента, помощта не се отказва, а се определя пропорционално, съобразно процента по § 3 на чл. 65 от регламента. Този процент е правилно определен в таблицата по оспореното писмо, като това не е спорно между страните, както и в жалбата жалбоподателя посочва, че правилно е определен процента по чл. 65 § 3. Твърди обаче, че в този

случай е следвало да му се определи помощта съобразно този процент, а не да му се отказва. Съдът намира, че това възражение е основателно и административният орган правилно е определил процента по § 3 на чл. 65, но незаконосъобразно е постановил отказа в противоречие с разпоредбата на чл. 65 § 1 от регламента.

Най – накрая за пълнота на изложението следва да се посочи, че чл. 65 от регламента предвижда само една възможност за пълен отаз на помощта, а именно по § 4 на чл. 65, който обаче предвижда умишлено извършени нередности. В конкретния случай нито се твърди, нито са ангажирани доказателства а това, че откритите нередности при две животни са умишлени, за да е налице основание за пълен отказ на помощта. Във връзка с изложеното съдът намира, че в конкретния случай не са били налице основания за пълен отказ на помощта, а е следвало същата да бъде изчислена съобразно правилата на чл. 65 § 1 във връзка с § 3 от регламента, т.е. същата е следвало да се определи съобразно установения процент. Като не е направил това, административният орган е издал оспореното писмо в противоречие с материалния закон, а именно в противоречие с разпоредбите на регламент № 1122/2009г.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо в оспорената му част е незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при неспазване на изискването за форма (липса на мотиви), поради и което същото следва да бъде отменено, а преписката следва да бъде върната на административния за произнасяне, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона дадени в това решение.

По направеното искане за присъждане на разноси от жалбоподателя, предвид изхода на спора – съдът намира същото за основателно, а по направеното искане за присъждане на юристконсултско възнаграждение от ответника с оглед резултата от делото, настоящият състав намира, че искането не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02 – 200 - 6500/4967 от 23.08.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „З.“, в частта, с която на жалбоподателя Н. Ж. Г. от [населено място], общ. Т., обл. С. е отказано финансово подпомагане по схемата за поддържане на производството на краве мляко в необлагодетелстваните райони, обвързана с производството (НДКМ2) на основание чл. 65 от регламент 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г. и Наредба № 2 от 21.02.2011г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „З.“ за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА ДФ „З.“ да заплати на Н. Ж. Г. от [населено място], общ. Т., обл. С. сума в размер от 160 (сто и шестдесет) лева, представляваща разноси за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния

административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: